

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 148/2020
13.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Вељко Ђелић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Николић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, у седници одржаној дана 13.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужене изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 1630/17 од 24.01.2018. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Првом основном суду у Београду, ради утврђења ништавости уговора и накнаде штете. Пресудом Првог основног суда у Београду П 3573/10 од 26.03.2014. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је ништав уговор о купопродаји од 03.03.2007. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезу тужено Привредно друштво за саобраћајну технику „Црвени сигнал“ АД Београд и ББ да јој не име дуга солидарно исплате износ од 270.906,00 динара са законском затезном каматом од 26.03.2013. године до исплате. Ставом трећим изреке, одлучено је о трошковима поступка. Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 3182/16 од 05.01.2017. године потврдио првостепену пресуду у ставу првом изреке, као и у делу става другог изреке, а укинуо у делу става другог и у ставу трећем изреке и у том делу предмет вратио на поновно суђење.

Подноском од 08.01.2018. године тужилца је прецизирала тужбени захтев на износ од 290.765,19 динара.

У даљем току поступка, Први основни суд у Београду је донео пресуду П 1630/17 од 24.01.2018. године, којом је усвојио тужбени захтев у целисти и обавезао тужену ББ да тужилци накнади трошкове поступка.

Списи предмета достављени су Апелационом суду у Београду ради одлучивања по жалби тужене, али се тај суд, решењем од 28.06.2018. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је уступио Вишем суду у Београду, као месно и стварно надлежном.

Виши суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности. У образложењу је навео да је доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3182/16 од 05.01.2017. године заснована надлежност тог суда, као и да у конкретном случају није дошло до смањења тужбеног захтева, већ је првостепени суд наставио да поступа по тужбеном захтеву у делу у коме је првостепена пресуда укинута.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, ...106/15 и 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Наиме, одредбом члана 23. став 2. тачка 3. ЗПП прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности у извршним поступцима и поступцима обезбеђења; у ванпарничним поступцима.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. У конкретном случају ради се о имовинско правном спору, који се односи на новчано потраживање тужиле у износу од 290.765,19 динара, што у тренутку прецизирања тужбеног захтева износи 2.447,62 евра (с обзиром да је о ништавости уговора о купопродаји правноснажно решено). Како је висина потраживања тужиле испод 3.000 евра (на дан прецизирања тужбеног захтева), то се ради о жалби на пресуду у спору мале вредности, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, па Врховни касациони суд налази да је за одлучивање о жалби на првостепену пресуду, применом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, стварно надлежан Виши суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић